

PROTAGONISTES.
Xavier Arnàs (esquerra) i Òscar Casilimas.

Programa Incorpora: deu anys integrant

El projecte de l'Obra Social La Caixa compleix 10 anys de servei a la comunitat gràcies als seus plans d'inserció laboral a Catalunya per a persones amb discapacitat o en situació de vulnerabilitat

Adriana
OÑATE

Han passat deu anys des que a l'Obra Social La Caixa es va crear el programa Incorpora, que té com a objectiu promoure la contractació de persones amb alguna mena de discapacitat o en situació de vulnerabilitat a Catalunya. En aquest projecte s'ha aconseguit la col·laboració del sector empresarial amb entitats socials encarregades de desenvolupar aquesta iniciativa en diferents territoris.

Al llarg d'aquest temps s'han ofert més de 40.000 oportunitats la-

UNA COL·LABORACIÓ PRODUCTIVA

Ampans treballa amb l'Obra Social La Caixa des del 2011, dins del marc de programes formatius, d'inserció laboral i d'ocupació amb suport del programa Incorpora a Catalunya.

Ampans és tan sols una de les 118 entitats socials que participen en aquest projecte juntament amb 10.517 empreses i 257 tècnics d'inserció. Fruit d'aquesta cooperació, s'ha aconseguit la contractació de 9.349 persones tan sols el

2016. El programa està dirigit principalment a persones amb discapacitat, joves amb dificultats per accedir a un lloc de treball, aturats de llarga durada, exreclusos, víctimes de violència de gènere, immigrants, entre altres col·lectius.

Per la seva banda, Ampans és una organització que fa més de 50 anys que està compromesa a promoure l'educació, la qualitat de vida i la inserció laboral de persones amb discapacitat intel·lectual i malaltia mental,

així com altres persones en situació de vulnerabilitat. Des d'aquí es dona suport a través de serveis d'educació especial, formació, treball, ocupació terapèutica, serveis de llar i residència, atenció diürna, esport, oci i tutela.

La idea darrere del servei d'inserció és que les persones adquireixin uns coneixements o una especialització formativa que els permeti la posterior col·locació laboral en alguna empresa o l'autoocupació.

borals a persones amb diverses problemàtiques, principalment les que estan en situació o en risc d'exclusió. Com era el cas de Xavier Arnàs i Òscar Casilimas, que van descobrir aquest programa gràcies a la fundació Ampans, i, des d'aleshores, han recorregut un camí que va des de tallers formatius i pràctiques en diverses companyies fins a arribar a una contractació fixa.

Xavier Arnàs té 46 anys. Actualment fa dos anys i un mes que treballa en una empresa de logística del Vallès, on diu que se sent molt content. Home de poques paraules i sempre amb un somriure. Així és com Arnàs explica que abans d'arribar a Ampans havia passat tres anys a l'atur, una temporada en què va arribar a veure-ho tot molt negre i difícil. «Vaig entrar en un bucle i no hi veia sortida, no trobava feina. Tenia 44 anys».

L'edat era una cosa que definitivament el preocupava. Explica que a mesura que un es va fent gran es torna més complicat aconseguir un lloc de treball. Va passar per altres entitats socials fins a arribar aquí, on va fer un curs de logística. «Allà em van fer creure que era possible, que tenia possibilitats. Que no tot estava perdut. Realment em va servir molt», explica emocionat. Després de dos mesos del curs de teòrica, va fer un mes de pràctiques en un escorxador. Després el van tru-

«Allà estava una mica estressat i ja no volia seguir en aquell perfil. Havien passat molts anys i no era el que jo realment buscava», comenta. Això va ser fa dos anys i mig. Aquí és quan Lara intervé i explica que tant ella com els seus companys tenien por que Casilimas no aconseguís una inserció al final del curs. «És el que diem, a vegades cal arriscar i al final pot sortir bé o malament, però el que és clar és el canvi», afirma. Casilimas intervé per dir que pensa que va ser un èxit de les dues parts. I Lara complementa que és un treball en equip però que les persones són les que tenen el mèrit d'haver aconseguit la feina.

Abans d'arribar a Catalunya, Casilimas treballava en el sector financer, en la venda de pòlisses d'assegurances. Ells li van oferir la possibilitat de viatjar cap a aquí. Era el 2008, quan va començar la crisi. L'empresa que el va contractar es va enfonsar i va haver de tancar. Va venir sol, però la seva idea era reagrupar la família i per poder fer-ho Estrangeria li exigia que tingués com a mínim un contracte d'un any o indefinit. Llavors l'única feina que va trobar

«Cal posar de la nostra part. Sempre amb ganes i actitud, aquesta és la clau. Sempre en positiu. Perquè qui sembla, cull»

car per entrar en un centre de logística del Vallès, on, després d'un any de treball, el van fer fix. «Ja fa més de dos anys que hi soc i la veritat és que n'estic molt content», afirma somrient. I se li nota.

Amb veu tranquil·la i ritme pausat, relata que el curs li va agradar i que va ser una porta gegant per entrar al món laboral. Diu que a l'empresa hi ha bon companyerisme i bon tracte per part dels encarregats, i que va feliç a treballar. Aquestes són algunes de les coses que més li agraden de treballar en aquest lloc. «La clau és que t'agradi el que fas, perquè si no és un infern. Jo no sé si vaig tenir molta sort o va ser rar. No ho sé. Però tant de bo tothom tingués la possibilitat d'inserir-se en el món laboral com jo», declara.

Arnàs explica que abans tenia una empresa de tapissaria, però que a causa de la crisi del 2008 va haver de tancar-la i va estar treballant un temps al centre de logística de Mercadona. Encara que és originari de Barcelona, se'n va anar a provar sort a Tremp. Al no trobar gaires possibilitats de guanyar-se la vida allà, va decidir tornar, però llavors ja li resultava molt car quedar-se a viure a la ciutat i va tornar a anar-se'n.

Així va ser com va arribar a Manresa i va conèixer la fundació Ampans. Des de fa tres anys viu aquí amb la seva dona. «Jo és que ara ho tinc tot. Ho tinc tot», afirma es-

bossant un ampli somriure. No cal dir que segueix tenint llaços amb Barcelona, ja que hi ha els seus dos fills, de 16 i 21 anys, que viuen amb la seva mare. Cada 15 dies va a visitar-los i els truca a diari. «Ho tinc tot», reitera Arnàs a l'acomiar-se, just abans de anar-se'n a treballar i seguir amb la seva rutina diària. No sense abans dir que el tracte personal que hi ha a Ampans és espectacular i que la gent de la fundació és genial. Té una bona relació amb tots ells i per això ha accedit a parlar sobre la seva experiència en el programa Incorpora.

Cristina Lara és una d'aquestes persones genials de la fundació Ampans. És una de les tècniques d'inserció laboral que ha treballat el cas de Xavier Arnàs i altres persones més. Ella és el pont entre les empreses i les persones. Amb Arnàs comparteix que sempre té un somriure dibuixat a la cara i una amabilitat que de seguida et fa sentir en confiança. La d'Arnàs és una història d'èxit que s'ha tornat molt pròxima a ella i a l'equip d'inserció laboral. Tant que encara continuen en contacte malgrat que ja no necessita el seguiment habitual. «El Xavi és un clar exemple de superació personal i de ganes. És de les persones que realment aposten per alguna cosa i són capaces de fer el canvi i superar moltes situacions adverses», diu. Lara explica que hi ha casos que van millor

perquè la situació és més idònia. Hi ha unes altres vegades en què la persona és més difícil i llavors no s'aconsegueix una inserció tan clara o tan bona. Ella, igual que les altres persones que estan a la fundació, treballen de prop amb persones com Arnàs i els ofereixen molt suport. Hi ha una excel·lent relació que va més enllà del seguiment que es fa una vegada col·locats en alguna empresa.

«Bona disposició»

Una altra història d'èxit que Cristina Lara recorda molt bé és la d'Óscar Casilimas, de 38 anys. Originari de Bogotà, Colòmbia, és una d'aquelles persones que de seguida cauen bé. Amb una bona actitud i disposició, se sent còmode al parlar sobre la seva experiència abans i després del programa Incorpora.

Un amic seu va ser el que li va dir que es feia un curs de logística a Ampans i així va ser com els va conèixer i hi va contactar. «En aquell moment estava treballant, però m'interessava buscar un perfil millor i que estigués més ben ubicat», explica. Ell estava molt interessat a fer el curs, malgrat que en aquell moment no coincidía amb el seu horari de treball. Llavors va haver de prendre una decisió. «Va ser quan vaig dir: 'Bé, les decisions es prenen ara o no perquè passa el temps', i així va ser com va renunciar a la seva feina anterior.

«Vaig entrar en un bucle i no hi veia sortida, no trobava feina. Tenia 44 anys (...) Però allà, em van fer saber que era possible»